

כָּל הַנְּגָעִים אָדָם רוּאָה, חוּץ מִנְּגַעֵי עֲצָמוֹ. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר: אֵף לֹא נְגַעֵי קְרוֹבָיו. כָּל הַנְּדָרִים אָדָם
מִתִּיר, חוּץ מִנְּדָרֵי עֲצָמוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אֵף לֹא
נְדָרֵי אִשְׁתּוֹ שְׂפִינָה לְבִין אַחֲרָיִם. כָּל הַבְּכוֹרוֹת אָדָם
רוּאָה, חוּץ מִבְּכוֹרוֹת עֲצָמוֹ.

2087 - 7 - א

א"ר זירא מעיר לבן מלך בן מלך הדיוט הוא
אלא מעיר בפני המלך והא אין מושיבין
מלך בסנהדרין משום יקרא דכהן גדול אתא
ויתיב מקבלי ניהלי למהרותיה קאי הוא
ואזיל ומעיינינא ליה אנן בדיניה [פלא] *אין
מושיבין מלך בסנהדרין וילא מלך וכהן
גדול בעיבור שנה מלך בסנהדרין דכתיב
לא תענה על ריב לא תענה על רב לא
מלך וכהן גדול בעיבור שנה מלך משום
*אפסניא כהן גדול משום צינה א"ר פלא

זכותא: משום אפסניא - מחלק ממון
לחיילותיו כך וכך לשנה ונוח לו שיהו
כל השנים מטוברות: כסן גדול -
אינו רואה שתתעבר שנה מפני האינה
שליך לטוב ולקשט ביום הכפורים
חמש טבילות ועשרה קידושין ואם
תתעבר שנה הרי תשירי במרחשון
ולינת מרחשון תהיה בתשרי: אמר רב
פלא ש"מ - מהא דקתני ולא כהן גדול
בעיבור שנה: שפא כהן ירמי אולא -
אחר ירחים האלוים להיות אס לא

[חוסס' ספי"ב]

גליון
הש"ס
גמ' שפא כהן
ירמא אולא

כנה צהן יא

תקמב מדרש מרשה חוריע תנחומא

זרים*). אמר לו הקדוש-ברוך-הוא לאיוב, אפלו השער שעליה מעין
עשיתי לו ומדה נתתי לו, מי-פלג לשטף תעלה וגוי (איוב ד' כה). מעשה
בכהן אחד שהיה רואה את הנגעים. מטה ידו, בקש לצאת לחוצה לארץ.
קרא לאשתו אמר לה, בשביל שבני אדם רגילין לבא אצלי דראות את
הנגעים, קשה עלי לצאת מעליהם. אלא בואי ונאני מלמדך שתהא רואה
את הנגעים. אם ראית שערך של אדם שיבש המעין שלו, תהא יודעת
שלקה. לפי שכל שער ושער, ברא לו הקדוש-ברוך-הוא מעין בפני
עצמו שיהא שותה ממנו. יבש המעין, יבש השער. אמרה לו אשתו, ומה
אם כל שער ושער, ברא לו הקדוש-ברוך-הוא מעין בפני עצמו שיהא
שותה ממנו. אתה שאמה בן אדם, כמה שערות יש בה, ובגיה מתפרנסין
על ידיה, לא כל-שכן שיזמן לה הקדוש-ברוך-הוא פרנסה. לפיכך לא
הניחה אותו לצאת חוצה לארץ. דבר אחר, מי-פלג לשטף תעלה.

מחברתה. אמרה לו אשתו ויעכשו אתה מבקש לצאת לתור
פרנסתך, טוב ובורך קאים לה. שמע לה ויתיב ליה וקם ליה
בורייה. (ש) ודרך לחזין קלות. אפילו קול שיוצא מן הרקיע

לצורע דגה - 10 - ע